

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.44. Epistolæ S. Columbani de Paschate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](#)

mentem ab eo fuisse alienam, ut sibi Ju- Sæculum VII
risdictionem in Potestates Sæculares u- A. C. 602.
surparet. Aliis hæc Clausula nihil aliud
nisi comminatio Judicii Divini etiam in
tempore pertimescendi esse videtur.

Privilegium secundum Thessaliæ Ab-
batissæ Monasterii S. Mariæ , & tertium
Lupponio ad S. Martinum Abbati inscri-
ptum est, & duo posteriora sunt primo
omnino similia.

§. XLIV.

Epistolæ S. Columbani de Paschate.

Sanctum Columbanum interea Luxo-
vii degentem, & juxta Consuetudi-
nem Hybernorum Pascha decima quarta
Lunæ celebrantem, Episcopi Galliæ &
Candidus Presbyter a Papa in Franciam
missus arguebant; itaque data ad S. Gre- ep. 5. to. 12.
gorium Papam Epistola S. Columbanus Bibl. PP.
Consuetudinem suam Anatolii Auctori- Lug. p. 31.
tate nixus, quam S. Hieronymus appro- Sup. l. VIII.
baverat, liberrime defendit, & Victorii §. 5.
computationem cum contemptu rejicit.
Rogat Papam, ut suam hac de re Sen-
tentiam sibi mittat, sed monet, quem-
cunque venturum, qui Auctoritati S. Hie-
ronymi adversaretur, ab Ecclesiis Occi-
dantis, id est, ut ipse solet loqui, Hy-
berniæ, tanquam Hæreticum rejectum Sup.
iri. XXVIII.
§. 51.

Quærit

Sæculum VII Quærerit ex Papa, an communican-
 A. C 602. dum sit cum Episcopis Simoniace ordina-
 tis, aut cum illis, qui post suscepitum Dia-
 conatum contra Continentiam licet o-
 culte peccarunt, & tandem quid de illis
 Monachis esset statuendum, qui majors
 perfectionis desiderio invitatis Abbatibus,
 & nulla habita votorum suorum ratione
 Monasteria relinquunt, & in Deserta re-
 cipient. Ex his videmus, præcipuum
 Monachorum votum fuisse stabilitatis,
 sicut secundum Regulam S. Benedicti
 S. Columbanus his addit, se iturum fuisse,
 ut Pontificem viva voce consulueret, nihil
 infirma valetudo, & gregis sui cura pro-
 hibueret. Dicit etiam, se in Lectione
 Libri ipsius Pastoralis summopere fuisse
 delectatum, petitque, ut sibi suos Com-
 mentarios in Ezechielem mittat.

Quamvis S. Columbanus S. Grego-
 rio bis scripserit, ejus tamen Epistolæ po-
 tifici redditæ non fuerunt; sed sub idem
 tempus eadem de re ad aliquos Gallia
 Episcopos ob istam Causam in Concilio
 congregatos litteras dedit. In illis gra-
 tias Deo agit, quod Episcopi ipsius causa
 ad Synodum coierint, & subiungit:
Utinam frequentius congregaremini, &
si temporum nostrorum turbæ non per-
mittant vos secundum Canones semel bi-
ve in anno convenire, saltem toties, que-
ties potestis, conveniretis; sic enim infor-

ep. 2.

mi confirmarentur, & Boni ad majorem Sæculum VII
fervorem excitarentur. Hortatur, ut A.C. 602.
intra limites humilitatis & mansuetudi-
nis examinent, quænam de Die Pascha-
tis celebrandi melior esset Traditio, &
circa summam Quæstionis illos remittit
ad Responsum ante annos tres a se iis-
dem datum, ad tres Epistolas a se ad Pa-
pam directas, & libellum inscriptum E-
piscopo Arigio. Is Archiepiscopus Lug-
dunensis fuisse creditur. Tum subjun-
git: *Unum vos rogo, ut ignorantiam
meam in pace & charitate toleretis, cum
que bujus diversitatis Auctor non sim,
liceat mibi in obscuris his sylvis silere, &
apud ossa septendecim Fratrum nostro-
rum hic mortuorum vitam ducere, qua-
lem hactenus per annos duodecim duxi-
mus.* Ex his liquet, hanc Epistolam scri-
ptam fuisse anno 602. cum Monaste-
rium Luxoviense anno 590. fundatum
sit. Subjungit: *Majorum nostrorum Sup.
Consuetudinem usque in finem retinere XXXV. §. 9.
in votis est. Quid facietis miseris Seni-
bus & Advenis? An non Episcopos de-
ceat nos potius fovere quam persequi?
ire ad vos non sum auffus, ne forte coram 2. Tim. 2.
vobis, quod Apostolus prohibet, disputa-
rem. Nam si Dei voluntas est, ut ex-
pellatis me ex ista eremo, in quam ex re-
motissima Regione propter amorem Iesu
Christi adveni, dicam cum Propheta: Si
Hist. Eccles. Tom. VIII. Pp. mei*

Jon. I.

Sæculum VII *mei causa tempestas ista exorta est, mittit
A. C. 601. te me in mare, ut tranquillitas redeat.*

§. XLV.

Mauritii fata. Phocas Imperator.

Cum Mauritius Imperator pectorum

fidem temere fregisset, illatam ab A-

varum Duce cladem passus, pacem de-

Theophyl. nuo petere coactus est; at captivos ro-

Simoc. VII. dimere recusavit, quamvis initio Barba-

hist. c. 15. rus modicum pretium peteret, nempe

Theophan. in singulos milites aureum, deinde mo-

an. in. p. 235. dium, & demum sextam partem, id est,

Id. ann. 20. p. 239. 8. obolos Atticos quatuor. Hac Mauritii

Simoc. VIII. avaritia Avarum Rex in furorem versus

c. II. ad unum omnes interfici jussit. Tunc

vero Imperatorem facti pœnitentia sub-

iit, missisque ad præcipuas Ecclesias &

Monasteria Libellis cum pecunia, cereis,

& thure, flagitavit, preces pro se ad

Deum fundi, ut in hac potius vita quam

in altera puniretur. Nam diu ante so-

dida avaritia Mauritius suorum odium

in se concitaverat, hinc ultimo Regni

sui anno, cum jussisset milites ultra Da-

Simoc. VIII. nubium hyberna agere, quo sumptibus

c. 67. parceret, & ipsi in hostico raptis vive-

Theophan. rent, seditione commota Phocam Cen-

p. 240. turionem Clypeo impositum Centurio-

num Exarchum proclaimant, atque fa-

ctione illorum militum, qui ab amictus

colore virides dicebantur, ad eundem

defi-